

просвѣщеніето, особено кога живѣятъ въ еднакъ климатъ, който породѣва еднакви нужды. Ученый Гизо⁽¹³⁾ е доказалъ туй, като представя сравненіе на дивитъ американцы и сибирскитъ народы съ Германцитъ, споредъ описаніето на послѣднитъ отъ Тацита. А за туй, ако и сѣко славенско племе, като живѣяло отдѣлно и са управляло отъ своитъ старѣи, са отличавало отъ друго въ нѣкои обычаи, както казва Несторъ: «Каждо свой правъ имѣяху»....; но въ *главнитъ черты*, славенитъ вѣроятно не само сж были сходны помежду си, но и съ сѣсѣднитъ финны, германцы⁽¹⁴⁾ и скандинавцы, съ които са намѣрвали въ безпрестанны сношенія. Обычаитъ са предавали постепенно отъ едно племе на друго.

«Славенитъ отколъ са управляли фамилярно (сѣка челядь — отъ своя родоначалникъ) и, въ случай на бой или на нѣкоя опасность, тѣ си избирали *Володаръ*, Воевода, рѣшавали работитъ всенародно (публично), отдавали божеска почестъ на рѣкитъ, на езерата, на горитъ (— *Самодивы* и *Русалки*), «като имъ приносяли жертвы, *якоже и прочіи погани*» споредъ Нестора. Тѣ тачали едно върховно божество — грѣмодържца *Перуна*, покланяли са на духоветъ които были богове второстепенны, и, безъ никакое сумнѣніе, на злитъ божества

(13) В. часть I отъ неговата *Histoire de la civilisation en France*, Paris 1857.

(14) Булгаринъ, русскій съвремененъ писателъ, сѣмта сичкитъ Нѣмцы за Германцы, но други му възразяватъ, че Нѣмцитъ отъ старо време до Карла Великаго занимавали само една малка часть отъ Германія, именно — прирейнскитъ земи, които съставали малка Германія.